

imidlertid hverken anses for muligt eller hensigtsmæssigt at henlægge al praktisk uddannelse for de studerende ved et seminarium til en enkelt skole, og den faste øvelsesskole bør i det hele taget af hensyn til skolens elever ikke overbelastes med praktisk uddannelse af lærerstuderende. Det er derfor påkrævet, at praktikuddannelsen også kan foregå ved en eller flere supplerende øvelsesskoler.

I forbindelse med reglen i stk. 3 bemærkes:

For de seminarier, der har egen øvelsesskole, er der normalt truffet bindende aftale med vedkommende kommune om kommunens deltagelse i driftsudgifter og i nogle tilfælde også i anlægsudgifter. Det er muligt, at det, når sådanne overenskomster for de bestående øvelsesskoler udløber, under de fornyede forhandlinger bør overvejes, om øvelsskolen bør overgå til kommunen, og det bør i øvrigt ved overenskomsternes fornyelse tilsigtes, at kommunerne fremtidig bidrager til driften med beløb svarende til det, som driften af en tilsvarende kommunal skole ville koste, heri medregnet udgifter til bygningsafskrivning og forrentning.

De seminarier, der benytter almindelige kommunale skoler som øvelsesskoler, vil efter forslaget i fremtiden normalt have en kommunal skole som fast øvelsesskole. Dette indebærer en fortsættelse og en udbygning af den nuværende ordning for disse seminarier. Ved den faste øvelsesskole kan der blive behov for visse lokaler, der er særskilt indrettet af hensyn til praktikundervisningen, herunder samtalerum for lærerstuderende og praktiklærere, et større lokale til metodikundervisning, garderobe og opholdsrum for studerende og eventuelt et lokale, hvori disse kan forberede sig til praktikundervisningen. Indretningen af sådanne rum på den kommunale skole samt tilvejebringelse af nødvendigt undervisningsmateriel til demonstration af forskellige undervisningssystemer, kan eventuelt medføre udgifter, der går udover, hvad undervisningen ved en folkeskole normalt kræver, og da skolens funktion som fast øvelsesskole for seminarieret ikke bør påføre kommunen ekstraudgifter, bør der skabes mulighed for dækning af disse udgifter.

Det i bestemmelsen nævnte statstilskud til indretning af lokaler som de nævnte i en kommunal fast øvelsesskole tænkes i lighed med statstilskud til folkeskolebyggeri i øvrigt ydet efter faste satser. Undervisningsministeriet foretager for øjeblikket en undersøgelse af normalbyggeprogrammet for øvelsesskolerne.

Med hensyn til driftsudgifterne forudsættes kommunens eventuelle merudgifter, f. eks. til ekstraanskaffelser af undervisningsmateriel ligeledes dækket ved tilskud fra staten efter faste satser.

I tilfælde, hvor det kommunale skolevæsen ikke kan yde en tilstrækkelig dækning af seminarierets øvelsesskolebehov eller i tilfælde, hvor ganske særlige forhold gør sig gældende, kan det blive nødvendigt at opføre en selvstændig privat eller statsøvelsesskole. Hjemmelen til ydelse af statslån i loven om tilskud til private seminarier (jfr. lovbekendtgørelse af 25. juli 1963) forudsættes fremover kun benyttet i de nævnte undtagelsestilfælde.

Statslån vil normalt være betinget af, at der med den pågældende kommune træffes aftale om kommunalt bidrag til opførelse og drift med beløb svarende til den udgift, som driften af en tilsvarende kommunal skole ville andrage inclusive forrentning og afskrivning.

Stk. 4 svarer til 1954-lovens § 22, stk. 4. Efter denne bestemmelse ydes statens tilskud til private seminariers transport af de studerende til og fra øvelsesskolerne dog i forhold til „den gennemsnitlige udgift“ til samme formål ved statsseminarierne. Ved den i lovforslaget anvendte formulering har man ønsket at skabe mulighed for at tage hensyn til disse udgifters variation efter seminarierne og øvelsesskolernes geografiske beliggenhed. Bestemmelsen agtes i øvrigt ligesom bestemmelsen i § 16, stk. 2 overført til loven om tilskud til privatseminarierne i forbindelse med en revision af denne lov.

Til § 19.

Bestemmelserne gælder kommunale øvelsesskoler for både private seminarier og statsseminarier og til dels statsøvelsesskoler og har i hovedsagen til formål at sikre en hensigtsmæssig kontakt mellem seminarieret og kommunen ved ansættelser, som begge parter er interesserede i. Det underrettes imidlertid, at reglerne kun giver seminarierektoren eller skolekommissionen adgang til at udtale sig, og at der ikke sker nogen indskrænkning i de kompetente myndigheders afgørelsesret.

Paragraffen er forenklet i forhold til lovforslag I, § 21, navnlig sådan, at bestemmelser om, hvordan ledere og lærere ved kommunale øvelsesskoler og statsøvelsesskoler normeres, er udgået, da reglerne herom desuden er givet ved lærerlønnsloven og ved normeringslov. Kun for så vidt angår ledere af ikke-købstadordnede statsøvelsesskoler følger normeringen ikke af en anden lovregel, men når læreruddannelsesloven er vedtaget, vil der blive stillet forslag om optagelse af en bestemmelse svarende til bestemmelsen i den gældende lovs § 30 og lovforslag I (normering som lærere ved seminarieret) på normeringslov, hvor en sådan bestemmelse om normering af en statstjenestemandstilling naturligt synes at høre hjemme.